

[REDACTED]

**Okresní soud v Prachaticích
Pivovarská 3
383 18 Prachatice**

Datovou schránkou iurabu8

Vyřizuje:

E-mail:

Naše značka:

Mgr. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Žádost o informace

[REDACTED]
15.12.2020

Žadatel:

[REDACTED]
[REDACTED]

právně zastoupen:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

**Žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu
k informacím**

Přílohy:

1) Plná moc

[REDACTED]

I.

Žadatel tímto na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádá o poskytnutí následujících rozhodnutí soudů:

- **rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 25.05.1994, č.j. 5 C 40/93-34,**
- **rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17.01.1995, č.j. 6 Co 2351/94-54.**

(dále společně jen „požadovaná rozhodnutí“)

II.

Požadovaná rozhodnutí žádáme zaslat do datové schránky ID:

Předem děkujeme za kladné vyřízení žádosti.

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachalice,

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 22 Si 115/2020

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 17. 12. 2020

Vážená paní magistro,

k Vaší žádosti o podání informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 15. 12. 2020 Vám zasílám požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě:

- rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 25. 5. 1994 č. j. 5C 40/93-34 a
- rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 1. 1995
č. j. 5 Co 2351/94-54

S pozdravem

místopředsedkyně Okresního soudu v Prachaticích

Příloha

rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 25. 5. 1994 č. j. 5C 40/93-34 a
rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 1. 1995
č. j. 5 Co 2351/94-54

-

Original

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudkyní JUDr. [redacted] v právní věci navrhovatelky [redacted] ekonomického náměstka, bytem [redacted] právně zastoupené advokátem JUDr. [redacted] AK [redacted] č. 340, proti odpůrci [redacted], soukromému zemědělci, bytem [redacted], zast. manželkou Mer. [redacted] jako zmocněncem, bytem [redacted] o návrhu na vyklizení pozemků t a k t o :

Odpůrce je povinen vyklidit a navrhovatelce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku vyklizené odevzdat pozemkové parcely č. [redacted] - ostatní plocha o výměře 2 885 m², [redacted] - pastva o výměře 4 383 m² a [redacted] - ostatní plochy o výměře 241 m² v k.ú. [redacted], obec [redacted]

Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů tohoto řízení 1.890,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejího právního zástupce.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatelka se svým návrhem na zahájení řízení domáhala vyklizení parcel č. [redacted] v k.ú. [redacted] obec [redacted] odpůrcem s odůvodněním, že je výlučnou vlastnící uvedených parcel, hodlá využívat svého vlastnického práva k těmto parcelám v plném rozsahu, ovšem odpůrce odmítá pozemky vyklidit s tvrzením, že získal oprávnění k jejich užívání.

Odpůrce s návrhem nesouhlasil. Předmětné parcely byly sdruženy do užívání JZD a v roce 1969 a 1971 po provedení HTÚP byly dány do užívání odpůrcovým rodičům. Takto jim bylo vyměněno původních 95 % vlastních pozemků za náhradní. Od roku 1991 na těchto pozemcích soukromě hospodaří odpůrce. Pokud by odpůrce musel vrátit uvedené pozemky, bylo by mu znemožněno soukromě hospodařit, navíc by ztratil přístup k dalším 7 ha

náhradních pozemků. Tvrdil, že navrhovatelka soukromě ne hospodaří ani hospodařit nechce.

Při místním ohledání navrhla navrhovatelka odprodej části pozemků odpůrci tak, aby mohl se zemědělskou mechanizací jezdit na pole, která obhospodařuje. Odpůrce s navrženým smírným řešením nesouhlasil s tvrzením, že část, kterou mu navrhovatelka nabízí k odprodeji, není pro přejezd mechanizací vhodná (jednalo se o pruh vedoucí těsně kolem ovocných stromů na parcele č. [redacted]).

Z účastnické výpovědi navrhovatelky bylo zjištěno, že pozemky zdědila po svých rodičích. Před 2 léty projevíli přání česat ovoce na předmětných pozemcích, ovšem odpůrce nesouhlasil. Pro to navrhovatelka vyzvala odpůrce k vyklizení pozemků v roce 1991 a opětovně v roce 1992. Původně výzvu adresovali JZD, kde bylo navrhovatelce řečeno, že je třeba výpověď z nájmu adresovat přímo panu [redacted]. Výpověď dala navrhovatelka odpůrci, neboť si byla vědoma toho, že je uživatelem předmětných pozemků.

Z účastnické výpovědi odpůrce bylo zjištěno, že předmětné pozemky dostal odpůrcův otec v rámci hospodářskotechnických úprav jako náhradní pozemky za své vlastní. Vlastní pozemky (za něž dostali v roce 1969 a 1973 náhradní pozemky a kromě dalších i předmětné) pak darovali rodiče odpůrce darovací smlouvou odpůrci a dále jeho nezletilému synovi [redacted] každému z jedné poloviny. Je pravdou, že již dříve dali navrhovatelé odpůrci písemnou výpověď z nájmu předmětných pozemků, bylo to ještě před letošním rokem (vyslyšán v roce 1993). Paní [redacted] jim prodala stodolu, kde mají kromě dalšího umístěnu mechanizaci. Vydáním pozemků navrhovatelce by odpůrce přišel o přístup do stodoly a dále i o přístup k dalším 7 ha pozemků, které má v náhradním užívání. Při schválení úkonu (darovací smlouvy) za nezletilého [redacted] se odpůrce zavázal, že bude na všech pozemcích hospodařit, sám má vlastnické právo pouze k polovině pozemků, za něž byly dány pozemky náhradní. Odpůrce tedy všech pozemků užívá a hospodaří na nich, neboť je zákonným zástupcem nezl. [redacted]. Odpůrce má zájem o užívání předmětných pozemků a dalších v náhradním užívání, naopak nemá zájem o vlastní pozemky, neučinil ani žádné kroky k jejich získání.

Z výpisu z evidence nemovitostí LV č. [redacted] pro obec [redacted] a k.ú. [redacted] ve spojení s identifikací parcel LV č. [redacted] bylo zjištěno, že navrhovatelka je kromě dalších vlastníkem předmětných parcel podle stavu v evidenci nemovitostí parcely č. [redacted] - ostatní plochy o výměře 2 885 m², č. [redacted] - pastviny o výměře 4 383 m² a č. [redacted] - ostatní plochy o výměře 241 m², u všech uvedených parcel je jako uživatel veden odpůrce.

Z opisu evidenčního listu č. 140 pro obec [redacted] a k.ú. [redacted] bylo zjištěno u parcelních čísel, které jsou předmětem sporu č. [redacted] a [redacted] že k 9.1.1989 byl jejich uživatelem [redacted] a [redacted].

Z rozhodnutí Okresního úřadu [redacted] - Okresního pozemkového úřadu z 1.7.1992 č.j. PÚ 202/6/92/H bylo zjištěno, že tento orgán zastavil řízení o jednoduchých pozemkových úpravách podle § 30 zák. č. 71/67 Sb. o správním řízení. Ze zprávy

Okresního pozemkového úřadu ze 14.2.1994 bylo zjištěno, že právě citované rozhodnutí pozemkového úřadu vydané poté, co účastníci nesouhlasili s žádnou ze 7 variant řešení, bylo rozhodnutím Ministerstva zemědělství ČR zrušeno a vráceno pozemkovému úřadu k dalšímu projednání. Poslední pokus o vyřešení sporů proběhl při místním šetření 20.1.1994, 2.2.1994 pan [redacted] svým stanoviskem sdělil, že nesouhlasí s variantami řešení a nadále trvá na uspořádání pozemků podle HPÚP z let 1969 a 1973. Nehodlá tedy v žádném případě upustit od užívání náhradních pozemků paní [redacted] ani dalších vlastníků. Celou záležitost lze podle názoru pozemkového úřadu řešit z hlediska pozemkového úřadu formou komplexních pozemkových úprav, jejich zahájení se však v současné době jeví jako nereálné, neboť o ně neprojevil zájem potřebný počet vlastníků. Situaci rovněž komplikuje nedořešený restituční proces v zájmovém katastru. Přístupnost stodoly č. [redacted], kterou pan [redacted] zdůvodňuje nezbytnost držení parcely č. [redacted], by bylo možno vyřešit po provedení nezbytných zemních prací na parcele č. [redacted] ve vlastnictví pana [redacted].

Z notářského spisu pod sp.zn. NZ 70/91 N 108/91 bylo zjištěno, že manželé [redacted] a [redacted] darovali odpůrci a jeho nezletilému synu [redacted] kromě dalšího i předmětné nemovitosti a obdarování dar do svého stejnodílného spoluvlastnictví přejali. Darovací smlouva byla schválena rozsudkem zdejšího soudu pod č.j. 4Nc 79/91-24 dne 18.4.1991.

Ze zprávy ZD v [redacted] bylo zjištěno, že v roce 1968 pan [redacted] (zřejmě [redacted] začal hospodařit jako soukromý zemědělec. Pozemky paní [redacted] dostal přiděleny rozhodnutím ONV [redacted] v rámci HTÚP. Družstvo je ochotno uvolnit paní [redacted] pozemek, který družstvo užívá, aby si zde navrhovatelka mohla založit zahradu.

Odpůrce předložil potvrzení od obce [redacted] z 27.3.1991, z něhož bylo zjištěno, že odpůrce je začínajícím soukromě hospodařícím rolníkem, zemědělská činnost je jeho jediným zdrojem příjmu. Z dalšího osvětlení od Obecního úřadu v [redacted] bylo zjištěno, že odpůrce byl zapsán do evidence samostatně hospodařících rolníků - činnost zemědělská výroba.

Jak bylo ověřeno ze shora citované darovací smlouvy, státní notářství v [redacted] ji registrovalo 22.5.1991.

Na základě shora citovaných důkazů soud zjistil, že odpůrcovi rodiče v rámci hospodářsko-technických úprav dostali jako náhradu za své pozemky (které byly zceleny do lánů) pozemky náhradní, které jsou nyní ve vlastnictví navrhovatelky. Darovací smlouvou registrovanou 22.5.1991 se stali vlastníkem pozemků, místo nichž v minulosti [redacted] a [redacted] dostali pozemky náhradní předmětné, odpůrce a jeho syn [redacted] každý jedné ideální poloviny. Jak vyplývá z § 9 odst. 3 zák. č. 47/1955 Sb., právo náhradního užívání pozemku přechází při převodu nebo přechodu vlastnictví pozemku, za nějž byl přidělen pozemek do náhradního užívání, na nového vlastníka. Z uvedeného vyplývá, že na otce a syna přešlo z jejich předků právo náhradního užívání vůči předmětným pozemkům. Na všech pozemcích ovšem hospodaří a užívá je [redacted] - odpůrce, neboť je zákonným zástupcem druhého spolumajitele pozemků, je jeho otcem. Pokud tedy navrhovatelka v roce 1992 svou výzvu k

vyklizení předmětných pozemků adresovala odpůrci, učinila tak dle názoru soudu správně, výpověď dala osobě, která pozemků fakticky užívá. Výzva sice byla dána přesně nezjištěného data, byla však nepochybně dána v roce 1992 a nájemní vztah mohl být tedy vypovězen k 1.10.1992, maximálně k 1.10.1993. Dle uvedeného každopádně k datu vyhlášeného rozhodnutí 25.5.1994 bylo třeba výzvu považovat za včas danou a bráno pouze z pohledu výzvy žalobu za důvodnou. Právním problémem věci však zůstává, zda v § 22 odst. 3 lze v případě pozemků v náhradním užívání vůbec užívat, zda se k takovým pozemkům nevztahuje odst. 2 § 22 (a nevylučuje se zároveň použití odst. 3) - o tom, že právo náhradního užívání zaniká až dnem schválení návrhu pozemkové úpravy, a to ze zákona. Do schválení návrhu pozemkové úpravy by tedy vlastník neměl (samořejmě nedohodně-li se s uživatelem) žádnou možnost své pozemky získat zpět. Tedy v projednávaném případě, kdy se v [redacted] v dohledné době s pozemkovými úpravami vůbec nepočítá, neměla by navrhovatelka při prosazování popsaného názoru možnost své pozemky získat zpět do užívání, aby tak mohla zcela realizovat své vlastnické právo k nim. Naproti tomu odpůrci, jak se sám vyjádřil, stávající situace vyhovuje, o své vlastní pozemky zájem nemá. Odpůrce nemá zájem o to, aby mu navrhovatelka odprodala část svých pozemků nezbytně nutnou k přepravě mechanizace na vzdálenější pozemky. Takový výklad zákona se i s ohledem na konkrétní situaci účastníků nejeví soudu jako správný, soud se přiklonil k názoru opačnému (zákon totiž výslovně neupravil, zda lze vypovědět právo náhradního užívání před schválením návrhu pozemkové úpravy podle § 22 odst. 3 zák. o půdě). Bližší úpravu neobsahuje zákon o půdě ani v § 11 a pozemky jsou v náhradním užívání nezařadil zákonodárce mezi pozemky nebo jejich části, které se podle tohoto zákona nevzdávají. Tím, že zákonodárce pozemky v náhradním užívání nezařadil do § 11 ani se o nich více nezmiňoval v § 22 (než v odst. 2), nevyslovil se jednoznačně k jejich vydání. Upravil pouze v § 22 odst. 2, že právo náhradního užívání zaniká ze zákona (dnem schválení návrhu pozemkové úpravy); snad by i v takovém případě bylo zapotřebí výzvy obdobně jako u práv specifikovaných v § 22 odst. 1 zák. o půdě. Do té doby, než bude v každém jednotlivém případě schválen návrh pozemkové úpravy, lze podle názoru soudu u náhradních pozemků použít § 22 odst. 3 zák. o půdě. Je pravdou, že mezi 1. a 2. odstavcem § 22 je nepochybný rozdíl v okamžiku zániku práv, zatímco odstavec 1. vyměňuje práva k majetku, která účinností zákona o půdě zanikají, kdežto odstavec 2. hovoří o tom, že právo náhradního užívání zanikne až v budoucnu - po schválení návrhu pozemkové úpravy. Ovšem v navazující m třetím odstavci se zmíněný rozdíl nijak neprojeví, soud jej nevyvozuje ani ze slovního spojení dosavadní uživatel. Nemusí to nutně být uživatel bývalý (který jím kdysi byl a k datu rozhodování soudu jím již není, např. proto, že pozemku užíval na základě některého práva specifikovaného např. v § 22 odst. 1). Podle názoru soudu spojení dosavadní uživatel nevylučuje dopad i na uživatele současného. Dále - vázanost vydání pozemků na provedení pozemkových úprav splňuje zákon v odstavci 3., jen s pozemky pro vlastníka nepřístupnými (v případě, že pozemek je pro vlastníka nepřístupný, nemůže výpovědní lhůta skončit dříve, než budou provedeny pozemkové úpravy), nikoliv tedy s projednávaným případem. Tyto shora popsané úvahy vedly soud k závěru, že uznal použitelnost odstavce 3 § 22 i pro pozemky jsoucí v náhradním užívání; poté, co zjistil, že výpověď byla dána ne později, než do konce roku 1992 a byla dána osobě, která těchto

- 5 -

náhradních pozemků fakticky užívá (jednak jako vlastník pozemků za něž byly dány pozemky náhradní a jednak jako zákonný zástupce nezletilého vlastníka pozemků, za které byly dány pozemky náhradní) návrhu jako důvodnému vyhověl.

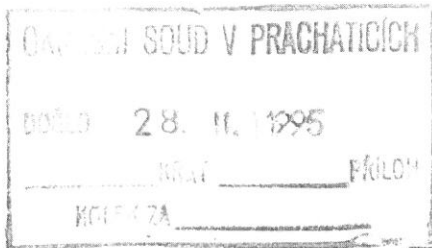
Navrhovatelka byla v řízení zcela úspěšná a její právní zástupce vyúčtoval na náhradě nákladů řízení za 5 hlavních úkonů po 200,- Kč, 5 režijních paušálů po 30,- Kč, soudní poplatek 500,- Kč a ztrátu času 9 hodin po 40,- Kč, celkem 2.010,- Kč.

Při přiznání náhrady nákladů řízení se soud řídil § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal náhradu za 5 hlavních úkonů právní pomoci, která se řídí § 13 odst. 6 advokátního tarifu, dále za 5 režijních paušálů (§ 19 odst. 3 AT), dále přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek 500,- Kč. Pět hlavních úkonů spatřoval v přípravě a převzetí věci, v podání žaloby, v účasti při 3 jednáních. Pokud jde o náhradu za promeškaný čas, postupoval soud podle § 20 advokátního tarifu a zaujal takové stanovisko, že cesta ze Strakonice do Prachatic nepřekročí 1 hodinu, tedy ke 3 jednáním bylo zapotřebí (bráno samozřejmě cesta k soudu i nazpět) 6 hodin, 12 půlhodin a pak náhrada činí 240,- Kč. Náklady řízení bylo uloženo zaplatit k rukám advokáta podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Okresní soud v Prachaticích
dne 25. května 1994

52 40/93
6 Co 2351/94-54

Tento rozsudek byl vyhlášen veřejně
dne 6. 3. 1995
Okresní soud Prachaticích
dne 24. března 1995

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v [redacted] rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. [redacted] a soudkyně JUDr. [redacted] a JUDr. [redacted] v právní věci navrhovatelky [redacted] zaměstnankyni [redacted] a.s. pobočka [redacted] bytem [redacted], zast. JUDr. [redacted] advokátem se sídlem ve [redacted], [redacted] proti odpůrci [redacted], soukromému zemědělci, bytem [redacted] okres [redacted] zast. JUDr. [redacted], advokátkou se sídlem v [redacted], o vyklizení pozemku, o odvolání odpůrce proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 25. 5. 1994, č. j. 5C 40/93-34,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se m ě n í takto:

Návrh, aby odpůrce byl povinen vyklidit a navrhovatelce do 3 dnů od právní moci rozsudku vyklizené odevzdat pozemkové parcely č. [redacted] - ostatní plocha o výměře 2885 m², [redacted] - pastva o výměře 4383 m² a [redacted] - ostatní plocha o výměře 241 m² v k.ú. [redacted] se z a m í t á .

Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 850,-- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet JUDr. [redacted] advokátky v [redacted].

O d ů v o d n ě n í .

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil odpůrci vyklidit a vyklizené navrhovatelce odevzdat dle výroku tohoto rozhodnutí přesně specifikované pozemkové parcely a dále zaplatit na náhradě nákladů řízení částku 1.890,-- Kč k rukám právního zástupce navrhovatelky, vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Soud prvního stupně při svém rozhodování vyšel ze zjištění, že jde o pozemky ve vlastnictví navrhovatelky a odpůrci k těmto pozemkům náleží právo náhradního užívání. Zaujal takový právní názor, že do doby, než bude v každém jednotlivém případě schválen návrh pozemkové úpravy, lze u náhradních pozemků použít ustanovení § 22 odst. 3 zákona o půdě a tedy toto právo vypovědět. Argumentuje tím, že do schválení návrhů pozemkové úpravy, která může být i velmi složitá a zdlouhavá, by vlastník neměl možnost realizovat své vlastnické právo. Uznává, že mezi odst. prvním a druhým § 22 zákona o půdě je nepochybný rozdíl v okamžiku zániku práv, zatímco odst. první vyjmenovává práva k majetku, která účinností zákona o půdě zanikají, odst. druhý hovoří o tom, že právo náhradního užívání zanikne až v budoucnu - po schválení návrhu pozemkové úpravy. V odst. třetím se dle názoru soudu již zmíněný rozdíl nijak neprojevuje, nevyvozuje jej ani ze slovního spojení dosavadní uživatel, neboť toto spojení dle názoru soudu nevyklučuje dopad ani na uživatele současného. Jestliže navrhovatelka dala odpůrci nejpozději do konce r. 1992 řádnou výpověď z práva náhradního užívání, pak je odpůrce povinen předmětné pozemky vyklidit.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolává navrhovatel. Namítá, že je třeba vycházet z doslovného znění zákona o půdě, kde se výslovně zrušují vyjmenované užívací instituty, mezi nimiž HTÚP uvedeno není. Proto je třeba postupovat podle § 22 odst. 2 téhož zákona. Jedná se v podstatě o obdobu situace, jako je tomu u chatových osad, zahrádkářských kolonií, šlechtitelských stanic apod., kdy lze vypovědět užívání až po určité době. Na tom nic nemění skutečnost, že vyhláška a zákon o HTÚP byly zrušeny, užívací institut zajištěn je. Nad rámec této právní argumentace navrhovatel uvádí, že výkon práva, tak jak se ho domáhá navrhovatelka, by byl v rozporu s dobrými mravy, neboť nebere do úvahy jeho sociální situaci. Navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně byl změněn tak, že se návrh navrhovatelky zamítá.

Navrhovatelka navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správného.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo, postupem dle § 212 odst. 1 o.s.ř. a odvolání odpůrce shledává důvodným.

V ustanovení § 22 odst. 1 zákona o půdě jsou vyjmenována práva k majetku uvedenému v § 1 odst. 1, která dnem účinností zákona zanikají. Mezi těmito právy není právo náhradního užívání k pozemku. Zákon ČNR č. 284/1991 Sb. zrušil vládní nařízení č. 47/1955 Sb. o opatřeních v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků. Po vydání tohoto zákona bylo načas nejasné, zda právo

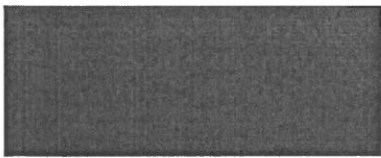
náhradního užívání pozemku trvá nadále či nikoliv, neboť zákon o půdě v původním znění ani jiné právní předpisy tuto problematiku výslovně neřešily. Tuto nejasnost dle názoru odvolacího soudu odstranila až 4. novela zákona o půdě, zákon č. 183/1990 Sb. v ustanovení § 22 odst. 2, podle něhož dnem schválení návrhu pozemkové úpravy zaniká právo náhradního užívání. Tím je v podstatě nepřímou potvrzována existence tohoto práva i po účinnosti zákona č. 284/1991 Sb. a do doby, než bude schválen návrh pozemkové úpravy v konkrétní věci, nelze dle názoru odvolacího soudu náhradního uživatele z pozemku v HTÚP vyklidit a samozřejmě ani dát mu výpověď z tohoto práva ve smyslu § 22 odst. 3 zákona o půdě.

S tímto právním názorem odvolací soud mění napadený rozsudek soudu prvního stupně dle § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, že návrh navrhovatelky zamítá.

Úspěšnému odpůrci náleží ve smyslu § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Odpůrce požadoval zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 500,-- Kč a náklady své právní zástupkyně za 1 hlavní úkon po 200,-- Kč, 1 režijní paušál po 30,-- Kč a ztrátu času za 6 půlhodin po 20,-- Kč. Odvolací soud ukládá ve smyslu shora cit. ustanovení o.s.ř. navrhovatelce, aby tyto náklady odpůrci zaplatila.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 17. ledna 1995

[Redacted signature]

předseda senátu